

nu ob Dravi g. Ivan Potočnik pismo. Neznaneec je zahteval pismeno, da mu naj položi 6000 Din pri kilometerskem kamnu šte. 31 pri Breznu. Ako ob določenem roku denarja ne bo, bo Potočniku uničil ogenj parno žago. Izsiljevalca je zajel dne 4. septembra pri zgoraj omenjenem kamnu stražnik in dne 6. decembra ga je obsodilo mariborsko sodišče na 13 mesecev robije in na triletno zgubo častnih pravic.

Strel v nogo je dobil na Miklavžev večer Leopold Dolničar, posestnikov sin iz Vrhloge pri Slov. Bistrici. Ranjenega so prepeljali v mariborsko bolnišnico.

Mlin pogorel. V Levcu pri Celju je popolnoma pogorel tamošnji mlin s hišo vred. Gasilci iz raznih okolišev so obvarovali z družinami močmi bližnjo leseno žago ter gospodarsko poslopje.

Smrtna nesreča železničarja. V Ljubljani na glavnem kolodvoru je smrtno povozila lokomotiva dne 8. t. m. 33-letnega železniškega premikača Andr. Kolarja.

Samomor. Pod gorenjski vlak se je vrgla dne 8. decembra zvečer pri Ljubljani 21letna Terezija Resnik iz Jesenic. Vlak je obupano žrtev popolnoma razmesaril.

Obsojeni tollovaji. Letos dne 10. avgusta v noči so udrili trije našemljeni neznanci v hišo 70letnega gospodarja Mihaela Svetlina v Čemšeniku pri Domžalah na Kranjskem. S starem sta prebivali pod skupno streho še njegova hčerka Franca in varovanka Karla. Gospodar je pri ropotu zagrabil vile in se je postavil vlomilcem v bran. Tollovaji so mu odvzeli vile in ga prisilili, da je sedel za peč. Dva roparja sta premetavala ter brskala po hiši, eden je pa stražil. Vlomilci so bili zvedeli, da bi bil prejel stari Svetlin pred kratkem iz Amerike 15.000 dolarjev, a so zadeli pri hišni preiskavi le na zlatnino in živež, ki sta bila vredna 1200 Din. Orožniki so izsledili že v dveh dneh tollovaško deteljico, ki je bila dne 6. decembra v

Ljubljani tako-le obsojena: Stanko Pančur, 23letni delavec, na 10 let; Al. Kralj, 21letni pekovski pomočnik, na 6 let robije in še en mladoletnik na 4 leta ječe. Prvi je vložil proti previsoki odmeri kazni priziv, zadnja dva sta kaznen nastopila takoj.

Nočni obisk v poštnem uradu. Na Viču pri Ljubljani je bilo vlomljeno od neznanca v tamošnji poštni urad. Lopov je splezal z dvorišča v stranišče, od tam v vežo, kjer je odžagal dve ključavnici z vrat v poštni urad. Iz blagajne je odnesel 400 Din kovanega denarja, za 2600 Din znamk in dve hranilni knjižici na 1450 Din. V uradu je bila spravljena večja denarna svota, na katero pa nočni obiskovalec na srečo ni zadel.

Po enem mesecu najdeno truplo samomorileca. Jožef Pečnik, lovski čuvaj g. Galleta pri Velikih Laščah na Kranjskem, je šel v lovišče pogledat, če so pojedle lisice nastavljeni strup. Pri tem poslu je zadel na moško truplo, katerega zgornji del do pasu je bil delno pokrit s snegom, a od spodnjega dela so bile še samo kosti, meso so obrale lisice. Poklicani orožniki so ugotovili, da gre za 26letnega posestniškega sina Antona Žnidaršiča, ki je pred 1 mesecem v duševni zmedenosti pobegnil od doma in si je v gozdu prerezal vrat z britvijo.

Prosluli tollovaj aretiran. Zadnje dni je slučajno padel orožnikom v roke v Sela-Šumberku pri Novem mestu 34letni Rudolf Janežič iz Lok pri Trbovljah. Janežič se je pridružil ciganom Hudorovičem ter ropal in kradel dalje časa po Suhi Krajini. Leta 1931 in sicer dne 30. avgusta je ustrelil iz vojaške puške posestnika Mihaela Petroviča. Zločin je bil izvršen v prisotnosti več ciganov Hudorovičeve rodbine, v gozdu ob vasi Pri cerkvi v občini Struge. Po zločinu je Janežič pobegnil s svojo cigansko ljubico pred orožniki in postal strah vse Suhe krajine. Zagrešil je veliko tatvin, vlomov in ropov. Osumljen pa je tudi več požigov. Z ljubico se

Proč z zastarelimi metodami, proč s škodljivimi sredstvi! Persil, to odlično pralno sredstvo, ki ga uporablja že milijon gospodinj, Vas reši skrbi za pranje in prekomernih naporov. Persil Vam pripravi vedno obilo veselja s snežnobelim in svežduhtečim perilom, katerega Vam tudi izredno ohrani.

je znal tako spretno skrivati, da ju niso mogli dobiti v roke. Ko je prišla pred dnevi orožniška patrulja iz Dobrnice v Sela-Šumberk, je v neki hiši slučajno naletela na Janežiča. Imeli so ravno kolone, na katere je bilo povabljenih več sosedov in med njimi se je znašel tudi Janežič. Orožniki, ki Janežiča niso poznali, so zahtevali od njega, naj se izkaže. Ker ni imel nobenih listin, pač pa vojaški samokres in karabinko, se je po kratkem zasliševanju vdal in povedal, da je tisti Janežič, ki ga že toliko časa iščejo. Janežiča in njegovo zvesto spremljevalko so oddali v zapore novomeškega sodišča.

Fotografski milijonar.

Amerikanski fotografski milijonar Jurij Eastman se je rodil leta 1854 v Watertownu, v majhnem mestu države Njujork. Umrli, oziroma ustrelil se je leta 1932. Eastman je bil sin bančnega uradnika in je preživel že mladostno dobo v udobnejših razmerah. Ko je zahajal v osnovno šolo, si je pričela utrljavati pot v javnost od Francoza Daguerra izumljena fotografija. Eastman je bil že v mladosti prav marljiv amaterski fotograf. Ko je bil star 25 let, se mu je kot bančnemu uradniku posrečil izum suhe fotografske plošče. Ta izum je povsem izpremenil postopek fo-

Pavel Keller:

19. nadaljevanje.

„Hubert“

Roman iz gozdov.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Drugo jutro sem že pred zajtrkom odšel z doma. Vse ljubke in grde prikazni pretekle noči sem hotel pregnati. Šel sem skoraj dve milj daleč. Nato sem postal lačen in sem zavil v neko gostilno v vasi.

Med potjo sem se dolgo mudil v gozdu in ko sem prišel domov, je bilo poldne.

Tim je izginil! Napeljal je bil Padovko, da mu je v vasi preskrbela voz in mu pomagala, naložiti dva kovčega, ki ju je, kakor ji je rekel, moral sam oddati na kolodvoru. V kovčegih je bila njegova imovina. S to se je odpeljal.

Ko mi je Padovka to povedala, sem se žali-bog spozabil in jo ozmerjal. Tedaj je tudi ona pobrala svoje reči in jo pobrisala. Tako sem ostal z Matildo sam.

Kakor s prestola pahnjen in zapuščen vladar sem sedel v svoji sobi. Prve ure sem pravzaprav pretresaval le vprašanje, kdo bo krmil kokoši in prašiča, ki sem ga imel že mesec dni. In kdo bo snažil čevlje in nosil na mizo. Tako odvisni so »gosposki ljudje«. Ker se boje majhnih vsakdanjih del, pridejo v odvisnost služabnikov.

Najbolj me je bolelo radi prašiča. Nad njim je obupala tudi Matilda, čeprav je bila boljše volje kakor jaz. Nobeden izmed naju ni vedel, kako se pita prašič; to delo je opravljal Padovka vedno kakor neke vrste skrivno umetnost.

Popoldne je prišel oče Janiš, naš pismonoša. Ne vem, če je drugje ravnotako, ali podobno: naš vaški pismonoša ima vsekako nenavadne nazore o poštni tajnosti. Prebere vse moje karte, pripoveduje mi že s ceste čez plot na vrtu, kaj je napisano na njih; na primer: »No, gospod Hubert, vino, ki ste ga naročili, je že odposlano.« Ali: »Knjige v bukvarni nimajo pri rokah; ali

Povodenj je napravila v Planini pri Rakeku na Kranjskem veliko škodo. Voda stoji deloma še zdaj 2 do 3 m visoko. Ljudje so obupani. Nujno se priporočajo v podporo, ki naj se pošlje župnemu uradu v Planini pri Rakeku.

Nova zaloga nabožnih predmetov je dospela, posebno križev, kipov, slik in podobice itd. Naročujte pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru!

Velike lesene jaslice za cerkev zelo ugodno na prodaj v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Ima pri vas že vsaka hiša Sv. pismo? Ceneje kot po 6 Din, polplatno vezan 8 Din in celoplatno vezan 15 Din pa res ni mogoče zahtevati! Organizirajte naročilo! Priporočila se Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Opozorjamo na inserat nove zabavne knjige »Don Kihot« (izgovori: Don Kišot), ki opisuje tega prebrisane plemenitnika, imenovanega tudi Vitez žalostne postave, tako da bo razvedrila mlade in stare!

Denarnice za drobšč kupite najbolje v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

Predivo in konopljo Vam izdelam v vrvarsko blago. Šinkovec Anton, Celje, Dečkov trg.

Dr. Josip Benčan, primarij ginekološko-porodniškega oddelka, se je preselil v Cankarjevo ulico 1. 1207

Vzajemna pomoč, reg. pom. blag., Ljubljana, pozivlja vse svoje člane, ki reflektirajo v nadaljno zavarovanje, da predložijo do 15. decembra t. l. vse stare članske izkaznice v zameno, ter da plačajo mesečni prispevek za mesec oktober 1933. 1204

Ženski in moški čevlji iz samega pristaega usnja, ročno delo, po Din 66.—. Stermečki — Celje.

Za grgranje pri bolečinah v vratu, za bolečine pomirjujoča masiranja in obkladke vzemite staro ni preizkušeno domače sredstvo in kozmetikum — Fellerjev blagodišeči Elsafluid. Hvaležni boste. Poskusna steklenica 6 Din, dvojna steklenica 9 Din povsod. Po pošti 9 poskusnih ali 6 dvojnih ali 2 velike specialne steklenice 62 Din brez daljnih stroškov pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elzstrg 341, Savska banovina.

*

»Prav smešno karto vam nesem; pokazal sem jo pri »Grozdu« in vsi so se smejali!«

Inozemske znamke očka Janiš odlepi za zbirko svojega vnuka. Pisem ne odpira; vse kar je prav: za to je preobziren. Nasprotno pa pripoveduje Padovki, ki ima pravico, da mu natoči kozarček žganja, o vsem, kar je prišlo za občino po pošti: da je prejel kovač pismo, pa mu ni povedal, kaj je v njem, kdo mu ga je pisal, kajti kovač je nepriljuden, godrnjav človek; da je naskrivaj dal Novakovi Emi že šest pisem in tri karte, ki jih ji je pisal njen vojak, da pa nobeden človek ne sme vedeti tega, ker bi bilo dekle sicer doma tepeno; da je trgovec že zopet dobil pismo od firme, pri kateri naroča kavo, in da je najbrž to opomin — in več takih poštnih skrivnosti. Starega žlobudravca imam rad.

Danes je prišel oče Janiš nenavadno hitro in že od daleč klical:

»No, strmeli boste, gospod Hubert; strmeli boste!«

Današnje praznoverje.

Že jutraj, ko zapusti praznovernež posteljo, kremži obraz: pozabši je vstal z levo nogo, kar pomeni jezo skozi celi dan. Tudi če koga srbi nos, razlagajo ta pojav na plat jezljivosti. Plašljivec ne bo vrgel las, ki so mu ostali od česanja v glavniku, brezbrizno proč, ker v tem slučaju bi mu kmalu vsi izpadli in povrh bi ga še mrcvaril neznosen glavohol. Izčesane lase mečejo v ogenj, da zgorijo, kakor je to običajno.

Po nekod tudi verujejo glede las naslednje: Ako krastače, miši, netopirji ali ptice poberejo odvržene izčesane lase in jih vpletejo v svoje gnezdo, bode nepredvidneža tako dolgo bolela glava, dokler lasje niso strohnili.

Ali smemo položiti nož na mizo z rezilom navzgor? Pravijo, da si na ostrini brusi peklenšček kremplje, ali pa da morajo jezdit na rezilu uboge duše.

Kdor ne zna kruha prav odrezati, si ga tudi ne zna zaslužiti, tako pravi prosti narod.

Srečni bomo oni dan, če srečamo pri izstopu iz hiše na ulico kot prvega dimnikarja. Če te srbi levica, boš prejel denar. V slučaju, da občutiš srbenje na desnici, boš taisti dan izdal denar. Kot nekaka obramba v zadnjem slučaju velja navada, da hitro ob pojavu srbečice desne roke drgnemo desnico ob

Kača pred sodiščem. V sev.-ameriškem mestu Los Angeles je tožil krotilec kač tvrdko, ki mu je poslala za 5 čevljev prekratko orjaško kačo. Kot dokaz trditve je prinesel pred sodnike kačo.

Spodaj:

Nova gasilska oprema v belgijskem mestu Brüssel nudi obrambo napram plinu ter dimu.

prav trd lež. V tem slučaju prejmemo taisti dan darilo.

O z dlakami bolj na gosto poraščenih rokah razglaša ljudski glas, da so poštene. Deklina s kosmatimi rokami dobi petičnega moža.

Razna predznamenja napovedujejo obisk v hiši. Ako se loči od poda treska, če padeta nehote nož ter vilice na tla in se zasadi v pod, lahko pričakuje-

Prav nič nisem bil radoveden, zaradi česar bam strmel, temveč sem vprašal:

»Povejte mi, oče Janiš, ali niste videli okrog poldneva na kolodvoru mojega Tima?«

»Seveda,« je sopihal stari, »dobro, da ste me vprašali, gospod Hubert, sicer bi bil pozabil. Gospod Tim sporoča gospodu Hubertu, da ni mogel storiti drugega, da je moral od tod in da bo gospodu Hubertu pisal. Pozabil bi bil, gospod Hubert, ker sem čisto brez sape!«

»Zakaj ste čisto brez sape?«

»Stari Grčar je vendar le ubil Bianco!«

»Janiš! Od kod pa veste to?«

»Iz vašega časopisa! V vašem časopisu je-«

»Drvar Grčar, ki se, osumljen umora, nahaja v preiskovalnem zaporu, je preiskovalnemu sodniku priznal, da je umoril svojo vnukinjo. Pravi, da je storil to v pijanosti in v jezi, ker mu je bilo zaradi nje odpovedano stanovanje.«

Bilo je proti večeru. Bil sem pri Boltežarju in sedela sva na vrtu. Modre lastavice so švigale okrog hišnih streh. Španski bezeg se je ponašal

tografiranja in je pripomogel Eastmanu do milijonskega premoženja. Leta 1880 je ustanovil svojo prvo tvornico v Rochestru. Ta skrajno skromna fabrika se je razvila v na celem svetu največje fotografsko podjetje. Tekom nadaljnjih 30 let je prinašal Eastman na trg fotografske izume, ki so bili vsi v zvezi z njegovim imenom. Bil je tudi udeležen pri izdelovalnici filmov v Hollywoodu. Ob koncu svojega življenja je bilo zaposlenih v njegovih podjetjih 11.000 nastavlencev. Zapustil je 40 milijonov dolarjev. Ustrelil se je pri svoji pisalni mizi in je zapustil na listič zabele-

mo goste. Pride v pondeljek zjutraj gost, smo lahko pripravljeni na obiske skozi celi teden. Dober nasvet se glasi: Ne začni v pondeljek ničesar novega! Glede pričetka raznih podjetij je petek prav posebno ugoden dan. Praznoverju udani si dajo v petek lase striči, potem dobro rastejo, in isto velja tudi za nohte.

Za slučaj, da nas kedo obišče in se hoče hitro posloviti, ga prosimo tako dolgo, da vsaj sede za par trenutkov, sicer nam odnese spanje iz hiše.

Sivanki se je treba ljubeznivo nasmejniti, predno jo damo komu drugemu v roko, sicer nam prebode prijateljstvo in ljubezen.

Prav posebnih obredov je treba, da odvrnemo copernije, ki so nastale radi

nepremišljenega voščila sreče. Posebno se nanaša to praznoverje na podjetja, ki so odvisna v visoki meri od dobre volje — sreče. Lovcu, ribiču, gledališkemu igralcu in kandidatu za izpit ne smemo v naprej glasno voščiti sreče. Če je kedo v baš omenjenih slučajih želel srečo, se priporoča uničiti voščilo na ta način, da potrkamo trikrat na les pod mizno ploščo.

Praznoverja so se oprijeli v obilni meri avtomobilisti in piloti zrakoplovov in aeroplanov. V skoro vsakem zaprtem osebnem avtomobilu vidimo kje ob oknu zadaj bingljati na vse mogoče načine našemljene lutke.

Pri avtomobilskih dirkah v Ameriki že dolgo časa ni videti več številke 13.

DRUŠTVENE VESTI

Slovenci v Zagrebu.

(Dopis iz Zagreba.)

Marsikoga je življenje zaneslo iz zelenega Stajerja v Zagreb. S trebuhom za kruhom — kakopak! Pa se nas je nabralo tu prav lepo število Slovencev. Pravijo, da nas je 30 tisoč. Če nas je res toliko (ali pa nemara še več), imamo gotovo tudi doma precej svojih ljudi, ki se zanimajo za naše zgodbe. Zato je prav, če včasih katero rečemo tudi v »Slovenskem gospodarju«.

Slovensko katoliško gibanje v Zagrebu ima dve osrednji točki. Prva je Sv. Rok, mala cerkva, ki pa ni niti tako majhna, kakor bi si kdo mislil, le za množico zagrebskih Slovencev je majhna! Vsako nedeljo ob desetih hitimo tja gori, kjer lepo na hričeku stoji ta cerkva kot sto slovenskih cerkev, ki je skromna, kot so tudi druge cerkve v slovenski domovini. Kot nalašč za nas je, da nas vabi. Kdor jo najde, jo kar gotovo vzljubi. Tam je naša služba božja. Slovensko petje, slovenska pridiga, pa recimo še tudi slovenska maša, če

tudi ne v jeziku, pa po tem, ker smo je prav take od doma vajeni. Službo božjo opravlja Janez Hladnik, ki je bil preje kaplan v Metliki, sedaj pa se mudi v Zagrebu, kjer bode tudi dalje časa ostal.

Drugo slovensko zbirališče je Slomšekovo prosvetno društvo. Če so dali Kranjci zagrebskim Slovincem duhovnika, so pa zato dali Stajerci ime nosilca slovenske katoliške prosvete v Zagrebu, ker se društvo imenuje po največjem našem mariborskem škofu Slomšku. Tako se lepo v soglasju razvija življenje vseh katoliško-zavednih zagrebskih Slovencev. Kogar pripelje pot v Zagreb, naj nikar ne pozabi naravnati svoje korake do prvega in do drugega ter naj se obojnega oklene, da mu tujina ne bo ugrabila ne materinega jezika, ne očetove vere. V Slomšekovem prosvetnem društvu je živahno, bo pa še vse bolj, če bomo storili vsak svoje. Kdor pride, naj nas le poišče. Tistih pa ni treba v Zagreb, ki prihajajo sem iz lahkomišelnosti in hudobije, tudi takih je žalilob nekaj.

V nedeljo dne 3. decembra je priredilo Slomšekovo prosvetno društvo v Jeronimski dvorani zelo uspelo narodno igro »Miklova Zala«. Prav lepo so se postavili naši igralci, po svoje so napravili, pa so napravili lepo, tako da je bilo občinstvo do solz ganjeno in ne bi zlepa pozabilen ta lepi dan zagrebskih Slovencev.

cev — baš na izseljeniško nedeljo. Prav primerna prireditev za to priliko, ker tako lepo povdarja ljubezen do vere naših očetov in do jezika naših mater.

Za drugo nedeljo v decembru je bila napovedana predstava naših zagrebskih katoliških visokošolcev Daničarjev »Cvrček za pečjo«. Ob štirih popoldne se je vršila ta predstava v Jeronimski dvorani. Če smo se prvo nedeljo jokali, smo se naslednjo tem bolj iz srca nasmejali. Saj vsi vemo: študentje znajo! Kdo pa bo, če ne študentje!

Kdor bi imel kakšno zadevo glede verskega in drugačnega življenja v Zagrebu, naj se obrne na naslov: Hladnik Janez, Zagreb, Kaptol 3. Navedenemu je poverjena skrb za te stvari, zato se je nanj obrniti. Če bi bilo kaj službenega, naj se župni uradi obrnejo na: Župni urad Sv. Marije, Zagreb, Kaptol 3. Dostavi naj se na vrhu dopisa, da se zadeva tiče gori navedenega.

Božič se bliža. Oskrbite si cenena, a lepa darila. V Cirilovih knjigarnah v Mariboru dobite po zelo znižanih cenah štiri krasne povseti od Fr. Kolenca. — Kdor kupi vse štiri knjige naenkrat, jih dobi za 32 Din. — Pohitite, da ne bode prepozno!

Kamnica. Tukajšnje prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 17. t. m. širom Slovenije znano in priljubljeno ljudsko igro »Mlinar in njegova hči«. Prireditev je kot nalašč za sedanjí resni adventni čas. Zato ste vljudno vabljeni od blizu in daleč. Začetek ob pol 3. uri popoldne. — Isti dan se tudi vrši po rani sv. maši občni zbor Prosvetnega društva. Pridite v čim obilnejšem številu!

Fram. Marijanska proslava. Na praznik Brezmadežne, dne 8. t. m., se je vršila pri nas lepa Marijina proslava. Obhajali smo jo v cerkvi in izven cerkve v prostorih Prosvetnega doma. V cerkvi so zjutraj mladi in stari v izredno obilnem številu pristopili k miži Gospodovi, popoldne pa smo se posebej Marijo proslavili v Prosvetnem domu. Pri prireditvi je nastopil mešan pevski zbor pod vodstvom g. organista Miklavža in zapeel lepe Marijine pe-

žene besede: »Moje delo je končano.«

Krvavo dejanje, ki — stane veliko premoženje.

V Budimpešti se vrši čudna obravnava. Minulo je poldrugo leto, odkar je prejela ena največjih budimpeštanskih zavarovalnic pismo od trgovca Geze Tetenyi, ki je bil pri njej zavarovan. V pismu naznanja trgovec, da je zgubil svoje premoženje in si bode končal sami življenje. V tem slučaju bo morala plačati zavarovalnica njegovi vdovi 200 tisoč pengő. On predlaga družbi, naj nje-mu izplača 100.000 pengő in še bo nadalje živel. Vendar naj pospe-

s težkimi grozdi, na belišču je ležalo bleščeče belo perilo. Vsenaokrog je bil vonj in ptičje petje, blagomil majnik. Midva pa sva se pogovarjala, kakor dva policaja v zatohli stražnici.

Boltežar je držal stisnjeno pest na mizo in strmo gledal v časopis.

»Laž!« je rekel. »Prevara! Zmota! Stari Grčar je v zaporu najbrž zblaznel in sedaj po dolgi mukah pri preiskavi prizna vse, kar sodnik hoče. Ali ste že kedaj brali o modernih mukah pri preiskavi, kako jetnike po pol dneva, da po celi dan vseskrizem izprašujejo, dokler ni lačen, na smrt truden, umehčan, dokler njegovi živci ne popuste?«

»Da, slišal sem o tem.«

»No, tako je z Grčarjevim slučajem. Poznam tega preiskovalnega sodnika. On je juridično izobražen mož; jaz nisem; toda če bi bilo v moji moči, bi ga takoj odstavil. Prirojenega uma ta človek prav nič nima. Tudi ljudi ne pozna. Iz drugih krajev je, pa naj tu pri nas deli pravico! Tukajšnje ljudi bi morali zasliševati in soditi samo rojaki, in sicer gorjance gorjanci, indu-

strijske ljudi industrijski ljudje, kmete kmečki ljudje. Vsi ti se med seboj zelo razlikujejo in kdor tega ne vé, pogreši.«

»Strašno bi bilo, če bi bila zaradi Grčarja vaša prava.«

»Jaz imam prav. In ostanem pri tem, kar sem rekel, morilec je vaš pobegli Tim, ki ste mu v svoji neodgovornosti pustili utoči. Ali si morete misliti boljši dokaz za to, da je moje sumničenje pravo, kakor je ta, da vam fant pobegne, ker mu iz kateregakoli vzroka najbrž postajajo tla vroča?«

Prepirala sva se radi Tima; toda vse moje besede v njegovo obrambo so bile kakor hrome.

Nazadnje je rekel Boltežar: »Razen vam še nikomur nisem ničesar rekel o Timu; le dvojč-kama še pri »Grozdu«; kajti čeprav nobenega opravka nočem več imeti z njima, sem mislil, da me veže dolžnost do njunih poštenih staršev, da ti neumni ženščini posvarim pred posledicami.«

Po teh njegovih besedah se mi je zdel položaj zopet izpremenjen. Poslovil sem se od nje-